

buiten band

Voor leden door leden

Jaargang 40 – Lente 2021
Uitgave van de Vereniging
van voormalig medewerkers ANWB
Lid van Koepel Gepensioneerden

Informatie op www.vg-anwb.nl

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie

Marga Feenstra, hoofdredacteur
Mieke Geursen
Frans de Kok
Chris Soudan
Jos Vroomans

Mail

buitenband@vg-anwb.nl

Bijdragen van

Joop Karsemeijer
Benó Koens
José Noordman
Gerard de Regt
Sophie van Wijk

Vomgeving

Chris Soudan
vormgeving@vg-anwb.nl

Puzzel

Hans Middelraad
puzzel@vg-anwb.nl

Illustratie

Hendrik & Lief
agenda's, kalenders en albums
www.hendrikenlief.nl

Druk Buitenband

Grafia Media Groep, Pijnacker

Kopij volgend nummer

In overleg met de redactie,
uiterlijk 4 mei 2021 naar:
buitenband@vg-anwb.nl

't Is altijd lente

't Is altijd lente in de ogen van de tandartsassistente ...' Peter de Koning heeft met zijn heerlijke meezinger in 1995 een grote hit. Sindsdien borrelen deze woorden in mijn hoofd op zodra in maart de zon begint te schijnen en de vogeltjes fluiten ... Zeker nu het begin april echt lente is geworden! De wereld heeft niet alleen behoefte aan de letterlijke betekenis van het woord lente, maar meer nog aan de figuurlijke betekenis ervan. Lekker genieten!

Pak de fiets en trek er op uit. Frans de Kok stond ooit aan het begin van de ANWB knooppuntenroutes voor fietsers. Hij vertelt er graag over. Lees op pagina 16 hoe het allemaal tot stand is gekomen.

Járen geleden zat Randolph de Leeuw samen met zijn vriendin Anneke, inmiddels al 45 jaar zijn vrouw, bij de ouders van Anneke op de camping. Op tafel ligt de Kampeer & Caravan Kampioen. Niet zo vreemd want ze zijn fervente kampeeders. Annekes vader slaat het tijdschrift open bij een advertentie waar staat dat de ANWB een caravanadviseur vraagt. "Echt iets voor jou" en hij schuift de KCK naar Randolph. Randolph solliciteert, wordt aangenomen en verlaat de ANWB pas in 2014. Lees het interview op pagina 10.

Dat de Wegenwacht 75 jaar bestaat is natuurlijk niemand ontgaan. De Kampioen heeft een geweldige voorplaat op het februari-nummer. Laat drie 'wegenwachtfamilies' aan het woord en publiceert mooie verhalen van ANWB-leden die over hun pech vertellen. In het personeelsblad Blik van diezelfde maand vertellen mensen van de Wegenwacht over hun werk.

De leden van de VG-ANWB laten zich niet onbetuigd, maar dan wel in onze eigen Buitenband. Na een oproep in het vorige nummer hebben enkele leden hun meest aparte foto ingestuurd. Kijk maar op pagina 14.

Heeft u tijdens uw werk bij de ANWB iets aparts meegemaakt? Of heeft u een hobby waar u graag over vertelt? Mail naar de redactie: buitenband@vg-anwb.nl. We nemen graag contact met u op.

't Is altijd lente ...

Marga Feenstra

Hoofdredacteur Buitenband
buitenband@vg-anwb.nl

Hendrik & Lief Een stukje fietsen

deze Buitenband

Fietsen via knooppunten

Fiets-voetveer tussen Ohé en Laak en Ophoven
in Limburg

Foto ANWB-Beeldbank

Mensen-mens Randolf de Leeuw

75 jaar Wegenwacht

Colsms

- 13 Zijpaden
- 19 Dingen van de dag

Interviews

- 6 Gesprek met Willem Weiss
- 10 Dag ANWB en dan...
- 21 Vitaal, Kees Spaans

Toerisme

- 16 Fietsknooppunten

En ook ...

- 2 Voorwoord
- 4 Welkom
- 5 Wegwijs bij de VG-ANWB
- 5 Van het bestuur

- 8 Langs de meetlat van
het leven
- 9 RCP-berichten
- 14 75 jaar Wegenwacht
- 20 Taal dingetje
- 22 Pensioen & Zorg
- 23 Nieuws van het
ledensecretariaat
- 24 Puzzel

Welkom

Wie Gerard van den Bos
Uit (binnenkort) Nunspeet

Werkte

Bij (bijna) alle business units als marketeer met als specialismen merken en innovatie als grondlegger en aanjager van nieuwe ANWB diensten.

Daarnaast heb ik veel ontwikkelsessies gefaciliteerd en workshops gegeven in denken en innovatietechnieken. Naast de ANWB heb ik een eigen innovatietraining en consultancy-praktijk: 1plus1is11.

In september 2019 heb ik op het strand afscheid genomen van veel leuke collega's met wie ik heb gewerkt.

Al mijn opgespaarde vakantiedagen opgemaakt en in april 2020 ging ik officieel uit dienst.

Mijn motto

1 plus 1 is 11

Net als veel van jullie hebben we ervaren dat pensionering een uitgelezen moment is om nieuwe keuzes te maken. Uit loondienst, kinderen de deur uit en toch een vast inkomen. Ik denk dat we nog nooit zoveel vrijheid hebben gehad als in deze levensfase. Moet je wel even over Corona heen kijken. Wij gaan ons huis met ruimte boven ons in Leidschendam verruilen voor een huis met meer ruimte om ons heen in Nunspeet aan de rand van de Veluwe. Met veel natuur, wandel- en fiets en vaarmogelijkheden, Zwolle en Utrecht op een half uurtje en de Randstad en vrienden in oost en noord NL allemaal op een uurtje rijden. Daarnaast kan ik niet wachten om weer op de fiets door Europa te trekken. Zodra Corona het weer toestaat laat ik me, met echtgenote Joke, op Sardinië droppen en trappen we dan via een rondje Corsica en Italië terug naar Nederland.

Niet stilzitten

De eerste tijd na mijn pensionering heb ik geen enkele behoefte me ergens aan te binden. Vrij van allerlei verplichtingen. Maar al na een half jaar gaat het kriebelen. Ga ik zoeken naar klussen, naar vrijwilligerswerk. Me vervelen doe ik niet zo gauw, ik heb altijd veel ideeën, dingen bedenken en dan maken.

Op een bijeenkomst georganiseerd door Jolien Lorscheid, een oud-medewerker van het ANWB-reisbureau, kom ik veel oud-ANWB'ers tegen. Zo herinnert iemand me aan het bestaan van een vereniging voor gepensioneerden van de ANWB. Een zoektocht op internet brengt me bij de VG-ANWB. Inmiddels 'zit' ik ruim 6 jaar in het bestuur als secretaris

Een balletje gaat rollen

Op een van de gezellige excursies spreek ik weer mensen die elk jaar voor ANWB Kampeerreizen met een groep op stap gaan. De verhalen zijn zo enthousiast en avontuurlijk dat mijn vrouw Margreet en ik naar een jaarlijkse bijeenkomst gaan waar alle Kampeerreizen van dat jaar gepresenteerd worden. Met uitleg van de ANWB-medewerkers, maar ook van de vrijwilligers die de reis begeleiden. Mensen die precies weten wat je op zo'n reis kan verwachten.

Enthousiast schrijven we in als deelnemer naar Marokko, een land waar ik niet zo gauw alleen met de caravan heen zou gaan. Dat blijkt maar goed ook, de ANWB moet echt zoeken naar locaties waar de kwaliteit van de camping nog net acceptabel is. In zo'n land is dat best avontuurlijk, omdat je niet weet wat je kunt verwachten. De reisleader zegt al snel tegen ons, dat hij 'reisleader zijn' echt iets voor ons vindt.

Goede voorbereiding is het halve werk

Een volgende stap: cursus Reisbegeleider. We slagen en gaan het jaar erop met een groep op stap. En dan merk je hoe belangrijk het is om de zaken goed voor te bereiden. Dat zorgt ervoor dat je tijdens de reis aandacht kunt hebben voor de deelnemers. Je kunt beter onverwachte situaties opvangen. Ik zie dat de ANWB op zoek is naar senior rijinstructeurs. Dat doet me denken aan het voorbereiden op reizen: Hoe beter je het rijden onder de knie hebt, hoe beter je op de onverwachte situaties op de weg kunt inspelen. Het rijden vergt geen aandacht meer, alles kan gericht zijn op reageren op het verkeer. Hopelijk zijn in de tweede helft van dit jaar Kampeerreizen weer mogelijk, omdat de vaccinatie in Europa zo ver gevorderd is dat de beperkingen nog maar heel gering zijn. In juli staat een reis naar André Rieu in Maastricht op het programma met een groep van 80 reizigers. Erg benieuwd of Nederland dan al zover is voor zo'n grote happening.

Van het bestuur, dit keer

Frank Twiss

Adres vereniging VG-ANWB

Secretaris VG-ANWB
Goudenregenzoom 122
2719 HD Zoetermeer
Tel. (079) 888 62 10
secretaris@vg-anwb.nl
Bankrekeningnummer
NL 47 INGB 0003 8160 27
ten name van: Vereniging van
voormalig medewerkers ANWB
Handelsregister: KVK 40409787

Adres ledensecretariaat, berichten, regiocontacten, activiteiten, evenementen, e.d.

Ledensecretariaat VG-ANWB
Prof. Asserlaan 34
2251 CM Voorschoten

Bestuur

Voorzitter

Jaap de Wever
voorzitter@vg-anwb.nl

Vice-voorzitter

vacant
vice-voorzitter@vg-anwb.nl

Secretaris

Frank Twiss
secretaris@vg-anwb.nl

Penningmeester

Bert Nollen
penningmeester@vg-anwb.nl
Coördinator Ledensecretariaat

Mieke Geursen (071) 561 64 21
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Coördinator RegioContactPersonen

Gerard de Regt
coördinatie-rcp@vg-anwb.nl

Assistentie ledensecretariaat

Aanmeldingen

Maritza Vroomans

Ledenbestand

Agnes Brugmans

Maritza Vroomans

Jubilea, huwelijken, etc.

Ellen Natzijs
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Activiteitencommissie

Hans Deijns

Anneke de Regt-Julsing

Jacques van 't Riet

activiteiten@vg-anwb.nl

Fotografie

Mieke Geursen

Thijs Tuurenhout

Jos Vroomans

fotografie@vg-anwb.nl

Website www.vg-anwb.nl

Beheer

Jos Vroomans

webmaster@vg-anwb.nl

Berichten

Jos Vroomans

webredactie@vg-anwb.nl

De VG-ANWB is betrokken bij:

De Nationale APF

Bert Nollen

www.denationaleapf.nl

Sociaal Fonds

Hans Deijns

en is lid van:

Koepel Gepensioneerden

Beno Koens

Dick Kooman

www.koepelgepensioneerden.nl

Interview met RCP'er Willem Weiss

Tob niet, het komt altijd anders

Eén hele week lang in februari is Nederland wit en staan liefhebbers op de schaats. De zondag daarna wordt het lente: van -12 naar +15. Die 'lente'dag rijdt José Noordman naar Drachten, daar praat ze met Willem Weiss, regiocontactpersoon van Friesland.

Willem wordt in 1943 geboren in Westervoort. Hij volgt de Autotechnische school in Apeldoorn met succes en begint zijn loopbaan als bedrijfsleider bij de Volkswagen garage in Brummen. Dagelijks loopt het hoofd van de kleuterschool langs de garage, op weg naar school. Hij verkoopt haar een Volkswagen Kever en wint haar hart. Deze maand zijn Willem en Henny 50 jaar getrouwd!

Tropenjaren

Na een paar jaar in de garage adviseert auto-importeur Pon hem om eens naar buiten te kijken, zijn grenzen te verleggen. Dat doet hij en een half jaar later is hij bedrijfsleider bij de handelsmaatschappij Bonaire Trading Company, op Bonaire. Het bedrijf importeert onder meer Volkswagen en Ford en doet de afhandeling voor lucht- en scheepvaart. "We hadden Engelse vrachtwagens rondrijden die ingezet werden bij de aanleg van zoutpannen die toen werden gebouwd. De veersystemen van die vrachtwagens waren binnen de kortste keren aangetast door het zout en moesten dus regelmatig worden vervangen." Met veel plezier werkt en woont Willem zes jaar lang op Bonaire. Zijn vriendin Henny volgt hem en ze trouwen op het eiland, met als enig familielid zijn moeder. Dan krijgt Willem een telefoontje van de VW-importeur op Aruba en de volgende zes jaar is hij daar directeur van 'Arucar'.

Terug naar Nederland

Na 12 jaar Antillen is het tijd om nieuwe wegen in te slaan. Het gezin verhuist naar Nederland. De relatie met Pon is altijd heel goed geweest dus zo komt hij, via Pon, terecht in Alphen aan de Rijn als bedrijfsdirecteur van Autobedrijf Kamsteeg en later nog als directeur van

een VW-dealer in Leeuwarden. In 1985 neemt Willem afscheid van de Volkswagenorganisatie en gaat op zoek naar nieuwe uitdagingen. Hij begint bij de ANWB als Regiomanager voor de Technische ledenservice, verantwoordelijk voor een aantal keuringsstations in Noord-Nederland. Het werken bij de ANWB is wel even wennen voor Willem. "Ik was verbaasd over de weinig commerciële houding van de ANWB. Leuke dingen doen voor de mensen stond boven de gedachte of het ook wat opleverde." Die identiteitscrisis kwam later, waarbij de ANWB zich ging afvragen: "Zijn we een bedrijf of zijn we een vereniging?" met alle veranderingen die daarop volgden. De naam Joop Plaisier valt, destijds de baas van Technische Ledenservice en al snel hoor ik dat Willem heeft gewerkt met de vader van André Plaisier, een goede vriend van mij die op Bali woont.

Inmiddels begint de ANWB flink te reorganiseren, zo ook bij keuringen. Het aantal keuringsstations wordt teruggebracht, evenals het aantal regiomanagers. Uiteindelijk blijft Willem als enige over in de functie van Chef Technocentra a.i. Die functie wordt later ingevuld door John Dölle met wie hij blijft samenwerken.

Door reorganisaties veranderen afdelingen en ontstaan nieuwe functies. Willem wordt accountmanager bij de Hulpverlening/Zakelijke markt (HV/ZaMa), waar hij werkt tot zijn pensioen in 2008. Met plezier kijkt hij terug op de diverse projecten waaraan hij meewerkte, zoals 'de werkgroep gebruiksnormen APK' en 'een proeftuin in Eindhoven', waarmee de eerste stappen werden gezet naar de Stichting Nationale Autopas, voor de registratie van km-standen. En verder de delega-

ties, die hij ontving uit bijvoorbeeld Rusland en Zuid-Afrika, met interesse voor de autokeuringen van de ANWB.

RCP in Coronatijd

Willem is een ondernemend persoon die zijn vrije tijd goed weet in te vullen. Na een jarenlang voorzitterschap van wedstrijdtennis in Friesland en lid te zijn geweest van een adviescommissie automotivie voor het Deltion college in Zwolle, besteedt hij zijn tijd graag aan golfen met vrienden en met zijn vrouw Henny.

Als RCP'er onderhoudt hij de contacten voor de regio Friesland en de kop van Overijssel met een kleine 40 leden. Momenteel staat alles op een laag pitje en blijft het bij een telefoontje. Met name in coronatijd wil je graag weten of het nog goed gaat met iedereen. Daar moet je wel zelf achter komen. Zo probeert Willem contact te krijgen met een van de leden, maar herhaaldelijk zonder succes. Weken later belt de dame in kwestie terug en vertelt nietsvermoedend dat ze verhuisd is naar een andere provincie. Tja, dat kan natuurlijk ook.

Willem en Henny hadden gehoopt om eind februari hun 50-jarige huwelijk op een bijzondere manier met zoon en kleinkinderen te kunnen vieren, maar de pandemie laat het helaas nog niet toe. Een nuchtere Willem: "Tob niet, het komt altijd anders!"

Tekst en foto José Noordman

Elk kwartaal gaat José Noordman op visite bij een RCP'er.
In dit Lentenummer bij Willem Weiss.

Langs de meetlat van het leven

van Victoria Kerkvliet – de Kleijnen

1 Geboren en/of getogen

Getogen in Den Haag en nu permanent woonachtig in de Beierse Alpen. (Zuid-Duitsland).

2 Gewerkt bij de ANWB

Bij de afdeling Belangenbehartiging Verkeersafdeling, R+E (Rijgedrag en Educatie) tussen 1991 en 2007.

3 Hoogtepunt(en)

De samenwerking met mijn chef Sam Schouten, mijn collega's en bijzondere ANWB consul Henk van Dijk.

4 Dieptepunt(en)

Wie wil die weten?

5 Pensionering. Een verlossing of een ramp?

Is een uitdaging en kans voor nieuwe activiteiten en belevenissen.

6 Tijdspassing

Te veel om op te noemen maar highlights: bergwandelen in de Alpen, bij voorkeur in een sneeuwlandschap!!, studeren, cultuur.

7 Als ik mij alleen voel dan

Ik voel me nooit alleen. Eigenlijk heb ik daar ook geen tijd voor, af en toe soms even eenzaam en dat heeft met mijn leeftijd te maken.

8 Ouder worden is leuker dan vroeger voor mijn ouders

Weet ik nog zo net niet. Mijn moeder werd héél tevreden en op een fijne manier heel oud. Mijn vader daarentegen overleed jammer genoeg toen hij nog niet oud was.

9 Als ik nog jong en fruitig was, dan ...

Dan deed ik weer wat ik graag wilde en dus zou ik hetzelfde doen.

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Ik ben door de actieve veelzijdigheid zo ondertussen ergens mijn glas kwijtgeraakt. Uiteraard hoop ik dat er nog een mooi kwartdeel kwaliteit tijd voor me inzit, want er zijn nog wat plannen die ik graag zou willen kunnen realiseren.

Dát zou mooi zijn!

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Ein Kaiserschmarren mit hausgemachter geschwippter Brombeermarmelade op je Beierse bordje.

van Ans Bruggeman

1 Geboren en/of Getogen

In 1943 in Leeuwarden maar ik woon nu al veel langer in Mijdrecht.

2 Gewerkt bij de ANWB

Van mei 1985 tot en met mei 2004 als telefoniste op de meldkamer bij de ANWB-Wegenwacht.

3 Hoogtepunt(en)

De geboorte van mijn kinderen.

4 Dieptepunt(en)

In leven Het overlijden van mijn echtgenoot was een zware periode. Ik heb via de ANWB ondersteuning gekregen van een psycholoog en dat heeft me enorm geholpen. Mijn tip: Collega's gun uzelf hulp als u het even niet alleen kan!

In werk Ooit maakte ik een ernstige fout. Mijn chef uit het zuiden sprong voor mij op de bres en het betrokken ANWB-lid kreeg alsnog wat ik beloofde.

5 Pensionering, een verlossing of een ramp?

Héérlijk om met de toen nog bestaande VUT te gaan. Er kwamen enorme veranderingen aan in de meldkamer en de vervroegde uittreding was voor mij een mooi moment om onder het werk een streep te zetten.

6 Tijdspassing

Zet je schrap. Nu vooruit: ik zwem, tennis, fiets en zit bij een koor, wandel en geef 4x in de week watergymnastiek. Als vrijwilliger ondersteun ik mensen met kanker in een inloophuis, help vluchtelingen met taalles, was Automaatje en geef fiets- en zwemlessen.

7 Als ik mij alleen voel dan?

Ik kan reuze goed alleen zijn maar doordat mijn zoon weer op mijn zolder woont is er altijd aanspraak als ik dat nodig zou hebben.

8 Ouder worden is leuker dan vroeger voor mijn ouders?

Leuker. Mijn leeftijdsgroep heeft zoveel meer mogelijkheden gekregen zoals geld en maatschappelijke participatie en zingeving.

9 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Mijn glas is zéker halfvol, zelfs met Corona.

10 Als je morgen bij mij komt eten dan

staat mijn lasagne al klaar en schuif hem zo de oven in en je zou eten voordat je er erg in had. En lekker hoor!

Op deze pagina vragen we elke keer twee VG-ANWB-leden het hemd van het lijf over hun leven.

RCP berichten

nieuws – nieuwe RCP'ers – verhuizing – afscheid

Gefeliciteerd met uw vaccinatie!

Diverse regiocontactpersonen hebben dat al tegen de VG-ANWB-leden in hun regio kunnen zeggen. Zij deden dat tijdens de honderden telefoongesprekken die ze tijdens de Covid-19 periode voerden. Daarin konden zij met 'een luisterend oor' vernemen hoe het met u gaat in deze bijzondere tijd. Na de campagne in oktober vorig jaar, zijn negen nieuwe RCP'ers gevonden die inmiddels vacatures in diverse regio's hebben opgevuld. Piet Turfboer, Eveline Debrichy en Kees Jan van Ginkel hebben zich al in het vorige nummer van Buitenband voorgesteld. Op deze pagina de volgende zes.

Er zijn nog gebieden waar gezocht wordt naar leden die dit werk voor de vereniging willen doen. Niet alleen in regio's met een vacature, maar ook gebieden die we graag willen verkleinen, zodat het werk verdeeld kan worden. Belangstelling? Neem contact op met Gerard de Regt.

Nieuwe RCP'ers

Gerrie van den Hof-Dijkgraaf, Jerry Stelwagen, Ed Lodewijks, Joke van Veen, Peter Sommeijer en Michel Ponsen.

Gerrie van den Hof-Dijkgraaf woont in Epe. Zij is nu RCP'er in de vernieuwde regio 88 Flevoland Noord/Veluwe Noord. Van 1986 tot haar pensioen in juni 2017 heeft zij bij de ANWB gewerkt. Op de kleine meldkamer van WW-station 't Harde was zij de telefoniste. In 1992 verhuisde ze naar Wolfheze, om tenslotte in Planken Wambuis als planner bij de afdeling Dispatch te werken. Naast haar hobby's zal ze zeker aandacht besteden aan de leden in haar regio, van wie ze er velen kent.

Jerry Stelwagen heeft per 1 januari 2021 in regio 86 Drenthe Zuid/Overijssel het RCP-stokje overgenomen van Ben Boswinkel. Jerry is in 2015 met pensioen gegaan bij de ANWB. Begonnen in 1974, heeft hij de 40

jaar volgemaakt bij de Wegenwacht. Vanaf het begin was zijn standplaats 't Harde. In zijn regio zal hij zeker de meeste leden wel kennen vanuit zijn vroegere werkkring.

Eind vorig jaar heeft *Ed Lodewijks* de RCP-functie in de nieuwe Regio 60 Rivierenland op zich genomen. Dit omvat het gebied tussen Lek en Maas.

Hij woont al jaren met zijn Annemarieke aan de Waaldijk bij Zuilichem. Werkte 25 jaar bij ANWB Media als hoofdredacteur van verschillende bladen. Zo leidde hij 'Op Pad' en de 'Kampeer en Caravan Kampioen'. Ook was hij enige jaren de hoofdredacteur van de 'Kampioen', met zijn miljoenenoplage het grootste blad van ons land. Hij is nu freelance redacteur en reisjournalist, én RCP'er.

Joke van Veen is de nieuwe RCP'er in de regio Den Haag West (41). In de Buitenband Winter 2020 leest u 'alles' over haar. Ze is een van onze leden die nog bij de ANWB werkt. Ze hoopt in juli met pensioen te gaan.

In 2002 kwam ze bij de afdeling Leden Service Center als telefonisch adviseur. De laatste jaren bij het team DIGI waar de leden alles kunnen vragen over digitale problemen. Daarnaast heeft ze bij veel speciale acties en op beurzen actief contacten gehad met leden. Joke is ook in haar buurt actief zoals bij de scouting. Ze woont midden in de regio die een deel van Den Haag en Scheveningen beslaat.

Peter Sommeijer volgt de verhuisde Matt Conings op als RCP'er in Zeeland. Hij woont met zijn echtgenote Joke in Ovezande op Zuid Beveland. Peter is in 1978 begonnen bij de ANWB in het district Kapelle van de Wegenwacht. Hij is vele jaren altijd actief geweest in het maatschappelijk leven en was onder andere voorzitter van de personeelsvereniging 'De Zeelandbrug'. Na 42 jaar is hij in 2020 met pensioen gegaan. Met zo'n lange carrière in het Zeeuwse is Peter vast geen onbekende onder de leden.

Michel Ponsen heeft 41 jaar als Wegenwacht gewerkt in de regio Zuid. Hij volgt Peter Horvers op in de regio Midden-Brabant. Hij woont met echtgenote Ilona in Breda.

Drie RCP'ers nemen om verschillende redenen afscheid

Ben Boswinkel, Peter Horvers en Matt Conings

Ben Boswinkel is de nestor van het corps van regiocontactpersonen. Hij nam de RCP-functie in 2003 over van Truus Kokkelhoorn. In de afgelopen 17 jaren heeft hij veel leden in zijn regio goed leren kennen. Deze grote regio strekt zich uit van Odoorn en Dwingeloo tot Deventer en Harderwijk. Ben heeft met zijn echtgenote Miep Terbeke bezoeken gebracht bij feestelijke kroonjaren, of steun gegeven bij moeilijke omstandigheden. Wij zijn hen dankbaar dat zij dit voor onze vereniging hebben gedaan.

In de regio Brabant Midden (71) heeft *Peter Horvers* zijn RCP-schap overgedragen aan Michel Ponsen. Hij heeft ruim 12 jaar de contacten met onze leden onderhouden in deze grote regio. Het bezwaarde hem vaak dat hij soms lang afwezig was in het buitenland vanwege de begeleiding van langdurige en verre ANWB kampeerreizen. Door zijn kritische belangstelling voor de RCP-functie heeft hij bijgedragen aan de ontwikkeling van deze belangrijke activiteit in onze vereniging.

Per januari 2021 heeft *Matt Conings* de functie van regiocontactpersoon in de regio Zeeland neergelegd. Niet omdat hij wilde, maar door zijn verhuizing naar Sittard, een andere regio dus. Hij en zijn vrouw let hebben sinds 2014 de contacten met de leden in de regio 62 onderhouden. Mogelijk kunnen zij in hun nieuwe regio 77 de huidige RCP'er mevrouw Gerda Snackers-Moerel (Gerda) met hun ervaring ter zijde staan.

Gerard de Regt, bestuurslid

Dag ANWB en dan ...

Je leeft maar één keer en dat is nú

Randolf de Leeuw, echtgenoot, vader, opa, imker

In 1977 schuift de schoonvader van Randolf de Leeuw de Kampeer&CaravanKampioen naar hem toe waar de vacature van caravanadviseur staat. "Echt iets voor jou", is de suggestie. Randolf solliciteert en wordt aangenomen. Eind 2014 gaat hij na 37 ANWB-jaren op zijn 60e met 'pensioen'.

Met pensioen. Hoe vond je dat?

Fantastisch. Hoewel ik het eigenlijk reuze goed naar mijn zin had. Ik had geen enkel plan om weg te gaan. Tot een collega mij attendeerde op intranet waar je kon uitrekenen of je het qua inkomen kon redden. Op het laatste moment ben ik meegegaan in die regeling. Gek gevoel. Achteraf geen seconde spijt gehad. Er is zo ontzettend veel gaafs en leuks te doen!

Een van je hobby's in je ANWB-tijd was imker zijn. Is je bijenvolk met je mee verhuisd?

Niet direct. Als niet-medewerker kon ik niet altijd bij de bijen terecht. Van Woerkom gaf toestemming, het paste goed in het maatschappelijk verantwoord ondernemen op dat moment. Daar stonden ze tot ik een plek vond op de kleine begraafplaats Wilsveen aan de rand van de Nieuwe Driemanspolder aan de weg van Zoetermeer naar Leidschendam.

Waarom is het vak imker zo mooi?

Hartstikke leuk om te doen. Het is steeds zo anders. Klinkt een beetje gek maar ik heb altijd wat moeite in mijn leven met dingen die elke keer hetzelfde zijn.

Hoe is je huidige gemoedsrust?

Uitstekend. Waanzinnig relaxed. Ik heb het zo naar mijn zin. Nog steeds realiseer ik me regelmatig dat ik een mazzelaar ben. Eigenlijk is het met geen pen te beschrijven dat ik er met mijn 60e uit kon.

Wie zijn je helden?

Mijn kinderen.

Aan wie erger je je?

Beetje lastig, ik zit net te vertellen dat ik me haast niet erger. Toch wel eens. Aan Anneke, mijn vrouw, met name nu hoe zij in de huidige Coronatijd staat. Ze weet het en we hebben dikwijls discussies.

Lijk je op je moeder?

Qua gevoelsleven wel. Ik denk dat ik meer vrouwelijke genen heb dan mannelijke. Ik was trouwens bij haar overlijden, wat een heel bijzonder moment was. Sorry, ik schiet vol ... Dat je zo'n vreselijk moment mag meemaken is een verrijking van je leven.

Wat zijn je dagdromen?

Ik zou eigenlijk weer naar Nieuw-Zeeland terug willen gaan. Ik heb 498 km gelopen van de Te Araroa. Een route van 3000 km van noord naar zuid Nieuw-Zeeland. Een waanzinnige tocht!

Wat is je grootste angst?

Ik ben een enorme klusser. Altijd bezig. Stel je voor dat er iets gebeurt dat je dat niet meer zou kunnen ...

Wie is je grootste liefde?

Kevin. Mijn kleinzoon van nu 7. Eigenlijk niet eerlijk want ik heb ook een kleindochter, Aimée van nu 3.

Spijt van eerdere beslissingen?

Van één ding. Ik deed in de avond een lerarenopleiding. 7 jaar lang, 3 avonden en dan nog eens de weekenden. De investering om dat te doen was geweldig, maar je vervreemdt van je omgeving. Echter, als ik die opleiding niet had gevolgd had ik toch niet de banen gehad die ik heb gehad.

Wat doe je echt nooit meer?

Echt studeren.

Wat wil je nog heel graag doen?

Cursus psychologie. Altijd latent aanwezig geweest. Lijkt me zo gaaf.

Ben je wel eens bang?

Ja, tijdens een Beurs Gebruikte Caravans op Zeewolde. Er was een bosbrand ontstaan. Geprobeerd om de mensen weg te krijgen. Ze verrekten het gewoon! Toen was ik echt bang. Bizar.

Welke tekst uit een boek vergeet je nooit meer?

Geen tekst maar een plaatje uit het boek beknopte didaxologie. Een plaatje van een man met dikke sigaar in de mond, koffertje in de hand waar papieren uit staken. Daarnaast stond een sloeberachtig figuurtje. Het kwam erop neer dat je ontzettend je best kunt doen om van alles in je op te nemen, maar dat het handiger is te weten waar je alles kunt terugvinden.

Wat is jouw definitie van geluk?

Een prettige gemoedsrust.

Wie is je favoriete zanger of groep?

Whitney Houston. Als ik naar sommige liedjes luister, kunnen de tranen in mijn ogen schieten. Jammer dat mensen met zo'n gave iets missen om de wedstrijd te winnen.

Wat is je lievelingsbloem?

Fresia. Ruikt lekker en hij zat in ons bruidsboeket.

Welke wijsheid geef jij door aan de volgende generatie?

Ik probeer inlevingsvermogen door te geven.

Wanneer heb je voor het laatste gehuild?

Net nog.

Wanneer was je het gelukkigst?

Nu en deze afgelopen periode.

Welke gebeurtenis heeft de grootste indruk op je gemaakt?

Kinderen krijgen en opvoeden. Dat heeft zo'n impact en is zo intensief. Ik moet ook zeggen dat ik absoluut geen kinderen wilde. Die blèrende en krijsende kinderen ... Maar het heeft alles te maken met de fase waarin je zit. We hebben twee fantastische kerels!

Wie hoop je nooit meer terug te zien?

Mijn biologische vader. Die heeft ons laten vallen als een baksteen. Zelf heb ik nooit een poging gedaan om hem te zoeken.

Als je iets aan jezelf kon veranderen, wat zou dat dan zijn?

Ik ben zo ontzettend tevreden met mezelf. Klinkt arrogant, maar ik zou niets veranderen.

Van wie houd je het meest?

Kevin.

Wat is je motto?

Je leeft maar een keer en dat is toevallig net nú. Je moet er nú iets van proberen te maken. Niet over zoveel jaar, maar nú.

*Foto's ANWB-Beeldbank
Tekst Marga Feenstra*

Zijpaden

Reportages voor de Toeristenkampioen, vanaf 1987 REIZEN, brachten Suzanne Vrolijk naar mooie en interessante plekken in en buiten Europa. Zij koestert de herinneringen, maar sommige belevenissen nam zij bewust niet in haar artikelen op.

De verbijsterende bestorming van het Capitool op 6 januari riep herinneringen op uit 1981. Een boze collega uit Zuid-Afrika begreep niet waarom wij apart de highlights in Washington bezochten.

Spanning op de Mall

Mary uit Johannesburg en ik maakten deel uit van een internationale groep jonge journalisten.

Wij waren uitgenodigd door een Amerikaanse touroperator die een nieuw concept had bedacht.

De organisatie wilde jongeren van andere continenten samenbrengen via rondreizen opdat ze behalve met de VS, ook kennismaakten met elkaars culturen. Onze tour langs de Oostkust was een verkorte versie van een rondreis uit het programma. We overnachtten wisselend in een 2-persoonsmotelkamer of -tent en

deelden deze met een vast 'slapie', geselecteerd door de organisatie. Zo waren Mary en ik zes nachten tot elkaar veroordeeld.

Communistisch gevaar

Dat klinkt niet erg positief, maar al snel werd duidelijk dat we elkaar behoorlijk in de weg konden zitten. Ik ergerde me aan haar omdat ze er steeds in slaagde een puinhoop van onze motelkamer te maken. Beschamend tegenover de motelmedewerkers, vond ik.

Zij op haar beurt vond dat ik voortdurend kritiek op haar had. Dat maakte haar zenuwachtig. De waarheid was dat Mary vóór apartheid in haar land was en dat ik daar veel moeite mee had. We hadden er uitgebreid over gepraat, maar bleven lijnrecht tegenover elkaar staan. Mary hield vol dat de zwarten een gevaar vormden met hun communistische denkbeelden en daden. Hoewel ik haar argumenten warrig vond, was ik van mening dat die hoe dan ook geen rechtvaardiging konden zijn de zwarte bevolking als ongelijkwaardig en minderwaardig te beschouwen en te behandelen. Het gesprek eindigde met de opmerking van Mary dat zo'n reactie van mij verwacht kon worden. Ik kwam immers uit Nederland?

Onverwachte score

Jammer dat Mary er niets voor voelde de apartheid ter

sprake te brengen in de groep. We hadden al interessante discussies gevoerd over de Aborigines in Australië en de Maori in Nieuw-Zeeland. De groeps gesprekken hadden in openheid en met respect voor elkaar plaatsgevonden.

"Nee", zei Mary. "Ik wil dit niet omdat ik emotioneel word als mij hierover kritische vragen worden gesteld."

Ik kon haar niet overhalen. Besepte ze dat dit haar geloofwaardigheid aantastte? "Ja", gaf ze toe en begon zwijgend haar spullen op te ruimen.

Bravo, dacht ik.

Het was haar gelukt mij sprakeloos te krijgen.

Mary's worsteling

Ons bezoek aan Washington viel op zondag. De bus bracht ons naar de Mall en daar hadden we enkele uren de tijd voor musea en bezienswaardigheden. Mary stelde voor dat we samen op pad gingen, maar ik wilde een poosje alleen zijn. "Na mijn bezoek aan het ruimtevaartmuseum kom ik jouw kant wel uit", beloofde ik. Maar toen ik haar in een lange rij voor de ingang van het Washington Monument zag staan, was ze boos.

"Ik wacht hier al veel te lang en nu heb ik nog nauwelijks tijd om het Capitool en het Witte Huis te zien."

"Als we nu gaan lopen, kunnen we nog meer bekijken," opperde ik.

Mary weigerde koppig. "Ik heb niet voor niets zo lang gewacht." "Oké." Ik liep verder. "Suzanne!" riep ze mij achterna. Abrupt bleef ik staan. Ze had tranen in haar ogen en keek me woedend aan.

"Doe dat niet!"

"Wat niet?"

"Mij buitensluiten."

Tekst en foto Suzanne Vrolijk

75 JAAR WEGENWACHT

‘Ze rijden de knopen van mijn jas’

Op 15 april 1946 staat een handjevol tweedehands motoren op het Binnenhof. De presentatie van de ANWB Wegenwacht. Wie kon op dat moment bedenken dat anno 2021 meer dan een miljoen pechhulp-verleningen in een jaar zouden worden verleend! In de tussenliggende periode groeit het hulppark van die tweedehandsjes op twee wielen naar modern toegeruste motoren en auto's.

Veel gepensioneerde wegenwachten weten hun verhaal nog te vertellen. Niet alleen in het personeelsblad *Blik*, maar ook in onze eigen *Buitenband*. Uit de tijd dat de wegenwachten nog kostuums droegen met glimmende knopen dateert een uitspraak: "Ze rijden de knopen van mijn jas". En dat gold niet voor fietsers ...

Zijn er nog meer wegenwachten die geweldige anekdotes weten te verhalen? Mail mij, Marga Feenstra, mar.feenstra@gmail.com
Een foto maakt het natuurlijk extra leuk.

Folkert de Boer: "Hier sta ik naast de motor. De foto is gemaakt bij een historische optocht ergens begin jaren tachtig."

Ben Beth: "Ik sta rechts op de foto, met blauwe trui. Hij is gemaakt bij een oldtimerit in het najaar van 2012. Deze deelnemers waren gestrand met hun MG uit 1936 op de Lekdijk in het Groene Hart. Door een kabelbreuk werkte de ontsteking niet goed. Op het moment dat deze foto werd genomen liep de MG weer als een zonnetje."

Harry Beaumont: "Mijn wegenwachttijd ligt tussen september 1965 en december 2004. Een verzoek voor hulp aan een Rolls Royce uit 1933 leverde deze foto op. Genomen in de zomer van 1992 in Schimmert."

Guust de Graaf: "Deze foto is gemaakt in de zomer van 1971 op de grens van Brabant en Zeeland bij Korteven. Dat is dus mooi 50 jaar geleden! Mijn mannummer is nog steeds 527, al ben ik inmiddels 15 jaar met pensioen. De Citroën waarmee ik toen reed liep op LPG. Dat was toen een proef. Al heb ik er toch dik 100.000 kilometer mee gereden."

Jenny Doorneveert stuurt een foto van haar man Frits, poserend in de sneeuw. "Waarschijnlijk is deze foto in 1956 gemaakt. Van links naar rechts Frits Doorneveert uit Kampen, inspecteur Veen uit Meppel, Jan van Dijk eveneens uit Kampen."

Noud Raaijmakers, mannummer 919, stuurt een mooie groepsfoto uit de tijd van zijn opleiding in 1985. In september 2018 'zwaaide' Noud af na 33 jaar waarin hij met veel plezier heeft gewerkt.

Wim Arts: "Actie in 1981. Mijn dienstauto is dan een Renault 4."

Ook een dienstauto moet schoon de weg op. Hier poetst **Henk van der Linden** zijn 2cv in zijn wegenwachtstijd in Groningen.

Hans Roos: "Mijn eerste auto was een Renault 4, maar met deze Golf heb ik het langste gereden, 14 jaar."

Fietsknoopp

Meer dan een scrabblewoord met 3x de woordwaarde!

De lente is in aantocht. Hét seizoen om de fiets weer tevoorschijn te halen. Banden op te pompen en je plan te trekken. Nederland heeft zoveel moois te bieden ...

Fietsknooppunten zijn in ons land inmiddels breed geaccepteerd. Het netwerk biedt veel fietsplezier. Of het gaat om recreatief rondjes toeren of om op een aantrekkelijke manier van A naar B te komen. Wie zich het systeem eigen maakt en gebruik maakt van de vele hulpmiddelen kan er tot in lengte van jaren mee vooruit. Hoe is het allemaal ontstaan en Nederland Fietsland geworden. Plus tips om optimaal te kunnen genieten van het netwerk.

Eerst zijn er 'rondritten'

De enthousiaste en doorgewinterde recreatiefietser weet het. De ANWB begint in de jaren zestig voorzichtig met rondritten en zet door in de jaren zeventig. Bewegwijzerd met rechthoekige en blauw-bedrukte geëmailleerde borden. Van elke route verschijnt ook nog een vouwblaadje met informatie over de regio waar de route doorheen voert. In de jaren tachtig wordt deze ontwikkeling voortvarend voortgezet. Dan blijkt er snel

grote behoefte aan fietsrondritten. Want de fiets als recreatief vervoermiddel neemt een grote vlucht. De door de ANWB uitgezette routes bieden zekerheid en comfort. Alleen de bordjes volgen is voldoende om na een poos weer vanzelf terug te keren bij het startpunt. De ANWB heeft in de jaren tachtig en een groot deel van de jaren negentig het alleenvertoningsrecht. Gesteund door het beleid van de rijksoverheid en een bijbehorende zak met geld, trekken

wunten

medewerkers van de toenmalige sectie, later vakgroep, dagrecreatie het land door om per regio een aantal fietsroutes samen te stellen. Het stramien van losse routes en hap-snapbeleid wordt verlaten. Er volgt een planmatige aanpak die er in de hoogtijdagen toe leidt, dat er in Nederland zo'n 400 ANWB-fietsroutes bestaan. Losse vouwbladen verdwijnen geleidelijk en ervoor in de plaats ontwikkelt de ANWB een serie fietsgidsen. Nederland wordt verdeeld in logisch

samenhangende regio's, met elk zijn bijbehorende gids met daarin 20 fietsroutes. Met alle bewegwijzerde routes erin. De serie gidsen is een groot succes. Het lijkt ideaal geregeld, maar de instandhouding van duizenden bordjes is een helse opgave voor de Bond. Geleidelijk neemt ook de concurrentie nog eens toe. Er komen andere aanbieders op de markt, die de routes voor minder geld kunnen aanleggen en onderhouden.

Met dank aan onze zuiderburen

De fietsrondritten blijken toch niet het eeuwige leven te hebben. Eind jaren negentig worden in de Belgische mijnstreek fietsroutes bedacht die op een ander principe berusten, op knooppunten. De gedachte is simpel en briljant.

Leg een fietsnetwerk over wegen en paden in een regio en geef kruispunten een nummer.

Door middel van het noteren van opeenvolgende knooppuntnummers kan je dan eenvoudig zelf een route samenstellen. Bijkomend voordeel is dat je geen verplichte rijrichting meer hebt. Meer vrijheid voor de fietser. Onder het motto 'beter goed overgenomen van derden, dan zelf slecht bedacht', wordt in 1999 in Midden-Limburg het eerste Nederlandse knooppuntnetwerk voor fietsers aangelegd.

Vanaf dat moment neemt het netwerk een vlucht. Wildgroei dreigt, aangezien elke regio zijn eigen stempel op de uitvoering en verschijningsvorm van de bordjes wil zetten.

Een onherkenbare en verwarrende, misschien ook wel typisch Nederlandse chaos dreigt.

Gelukkig komen partijen uiteindelijk tot inzicht, mede door interventie van het Landelijk Fietsplatform. Knooppunten hebben de toekomst en het is in het belang van de fietser dat de bewegwijzering er in Limburg hetzelfde uit zou zien als in de kop van Noord-Holland.

34.000 kilometer aan knooppuntroutes

Ondertussen heeft de ANWB al lang niet meer het alleenrecht op bewegwijzering. En zo beschikken we tegenwoordig over een landsdekkend knooppuntensysteem voor de fietser, waarbij het beheer en onderhoud verdeeld is over 45 regio's. Totaal hebben we het dan over ruim 34.000 km aan knooppuntroutes in ons kleine landje alleen al. Inmiddels zijn vrijwel alle traditionele rondritten met zeskantige routebordjes verdwenen en opgegaan in de knooppunten. We kunnen dus nog steeds themaroutes volgen, maar dan door middel van nummers.

Van knooppunt naar knooppunt

Verrewge de meeste recreatieve fietsers zijn inmiddels vertrouwd geworden met het fietsknooppuntensysteem. De routes van het knooppuntensysteem vormen een netwerk over heel Nederland. Aangrenzende regio's sluiten goed op elkaar aan, over de nummering van de knooppunten is steeds overleg geweest.

Dingen van van dag

Het netwerk is bewegwijzerd en staat ook op papier. Op basis hiervan wordt kaartmateriaal uitgegeven en zijn er routeplanners gemaakt.

De ANWB heeft zo'n planner op zijn website: www.anwb.nl/fietsroutes/fietsknooppuntenplanner

Je kunt er, door het achtereenvolgens aanklikken van knooppuntnummers, geheel naar eigen inzicht een route maken. Ook biedt de ANWB op basis van knooppunten kant-en-klare themaroutes aan. Kijk hiervoor op:

www.anwb.nl/fietsroutes/zoeken/

Ben je handig met een smartphone dan heeft de ANWB de gratis 'Er op uit'-app. Die zit vol thema-fietsroutes en beschikt ook over een planner om je eigen fietsroutes mee te maken.

Ben je eenmaal op weg, fiets je van knooppunt naar knooppunt. De bordjes geven de richting aan. Aangekomen op een knooppunt staat daar dan meestal een overzichtspaneel met het netwerk erop afgedrukt. Dan kun je nog eens checken waar je precies bent. Of desgewenst je route inkorten of uitbreiden. Een rijrichting is niet verplicht. Trajecten tussen de knooppunten kan je in beide richtingen rijden. Het fietsknooppuntennetwerk biedt daarmee veel vrijheid en flexibiliteit.

Voor wie erg hecht aan papier is er een hele reeks ANWB-fietskaarten. Deze bevatten onder meer het complete knooppuntnetwerk. Prima voor onderweg en om je vooraf te oriënteren. Overigens hoeft je de te volgen knooppuntnummers natuurlijk niet te onthouden. Met behulp van planners kun je ze uitprinten. Ze op een eenvoudig stukje papier schrijven om bij de hand te houden is eigenlijk ook voldoende. Voor de perfectionist heeft de ANWB de 'Knooppunter', een handige houder voor fietsknooppunten op het stuur.

Hopelijk zijn jullie een beetje op weg geholpen. Veel fietsplezier komend seizoen.

*Tekst Frans de Kok
Foto's ANWB Beeldbank*

Roodkapje-verhalen

Er zijn van die plekken in ons land waarvan je soms denkt: "Daar kunnen ze beter een hek omheen zetten." Ik denk dan aan enkele stadswijken, sommige dorpen en in elk geval aan één stad.

Maar bij Friesland komt die gedachte niet bij mij op. Het is één van onze mooiste provincies met vrolijke, aardige mensen, die trots hun eigen taal beschermen.

Tot mijn verbazing las ik onlangs in de krant, dat de Friezen zélf zo'n hek willen. Op die manier willen zij hun schapen, vee en zichzelf beschermen tegen wolven.

Ja mensen, Nederland is een wolvenland aan het worden! Zij zwerven rond door Limburg, Brabant en langs de Duitse grens. Op onze Veluwe leeft zelfs al een hele roedel.

Volgens deskundige natuurbeschermers kan het geen kwaad. Ze bijten zo hier en daar wel wat schapen dood, maar verder zijn het zulke schuwe dieren, dat je blij moet zijn als je er een te zien krijgt. Die dode schapen worden uit een of ander natuurfonds vergoed en de herders wordt aangeraden speciale wolvenrasters met stroomdraad om hun kuddes te plaatsen. Gevaarlijke roofdieren ...? Sprookjes: roodkapje-verhalen!!

Maar ik leef met de Friezen mee en met reden! Die geruststellende verhalen hebben we toch al eerder gehoord? Toen de vossen niet meer bejaagd mochten worden bij voorbeeld. Het waren ongevaarlijke, schuwe, mooie beesten. Laat de natuur toch haar gang gaan! Nou, daar weten we inmiddels alles van. Sindsdien zie je in geen tuin nog een scharrelkip en zijn fazanten in onze duinen een zeldzaamheid. Meeuwenkolonies vind je daar ook niet meer want die hebben inmiddels

domicilie gekozen op de Haagse daken waar zij met veel ruzie en gekrijs hun nesten verdedigen en witte vlaaien achter laten op onze autodaken. En die schuwe vossen? Die scharrelen ondertussen hun kostje bij elkaar in Haagse tuinen en straten of eten in de late avond een achtergebleven patatje op de Scheveningse boulevard.

Je ziet: leuke natuurplannen pakken nog wel eens anders uit dan de bedoeling is. De Oostvaardersplassen zijn daar eigenlijk ook een voorbeeld van. Het is een mega natuurgebied van 6000 ha in de Flevopolder, waar honderden hekrunders, koniksparden en edelherten moeten zorgen voor een gevarieerd landschap waarin allerlei zeldzame of bijzondere dieren zich thuis voelen. Die grote grazers hebben het er zo naar hun zin, dat er al enige jaren veel te veel van zijn. In de winter dreigt soms voedseltekort en worden zij bijgevoerd door verontwaardigde Flevolandse uit de omgeving.

Inmiddels is daarin verandering gekomen. Deze winter heeft Staatsbosbeheer zelf bijgevoerd. In een beheersplan heeft SBB nu bovendien vastgelegd hoeveel grote grazers er mogen grazen. Wat er te veel rond loopt, wordt geslacht en vernietigd. Dat vlees gaat niet naar de slager, want het is afgekeurd omdat er te veel dioxine in zit. Voor edelherten bestaan weer andere regels, want die worden afgeschoten en vervolgens verkocht aan de poelier. Wie weet, hebt u met de Kerst wel een lekker ree-biefstukje uit de Flevopolder op uw bordje gehad ...

Zo gaat de natuur haar eigen gang, maar vaak een beetje anders dan door de mens wordt bedacht.

Joop Karsemeijer
johkar@xs4all.nl

Taaldingetje ...

De kop-van-Jut

Ik ben altijd de gebeten hond of de gezochte zondebok. Dat voelt als de 'De kop-van-Jut'. Je weet wel, die kermisattractie voor stoere mannen: met een enorme houten hamer geef je dan een hengst op een pin, waardoor er bovenin een bel rinkelt. Als dat je lukt, kan je rekenen op de bewonderende blikken van de toekomstige meiden. Minder bekend is dat de uitdrukking 'De kop-van-Jut' is verbonden aan een heuse roofmoord. We gaan terug naar de Bogt van Guinea, een straatje in Den Haag. Het is 1872.

Bronnen: van Dale Idioom woordenboek – 1999.
Historiek-online magazine – 2019

Jacques van 't Riet is in 1966 bij de ANWB in dienst getreden met de belofte aan zichzelf, dat het niet voor de 'eeuwigheid' zou zijn. "Ik had een ander doel: leraar geschiedenis worden. Dat doel heb ik bereikt, maar er is geen leerling, die ooit les van mij heeft gekregen. De sector recreatie & toerisme binnen de ANWB is mijn arbeidsbiotoop geweest tot 2008. Naast geschiedenis, heb ik als interesse onze moedertaal. Uit die twee bronnen zal ik putten voor mijn column's."

Bijdrage Jacques van 't Riet

De 21-jarige kelner Hendrik Jut wilde trouwen met zijn zwangere vriendin Christina Goedvolk. Laten we zeggen, dat de wil er was, maar de centjes ontbraken. Nu had Christina als dienstmeisje gewerkt bij de steenrijke weduwe Van der Kouwen, die met haar kefhondjes en haar huidige dienstmeid Leentje in een statig pand aan de Bogt van Guinea woonde. Christina had Hendrik verteld over de rijkdom van de weduwe en die kennis was bij hem in vruchtbare bodem geland. Hij stelde zijn vriendin voor bij de welgestelde weduwe proletarisch te gaan winkelen, tenslotte kende Christina de weg in het huis. Op naar de Bogt van Guinea!

Nou hebben keffertjes een ergerlijke gewoonte: bij het minste of geringste geluid gaat het blafinstrument aan. Zo luid, dat de twee dieven zich een paar keer snel uit de voeten moesten maken. Hendrik Jut besloot om het anders aan te pakken; zeg maar gerust gewelddadiger. Nu nog een plannetje om met gespeelde onschuld bij de weduwe binnen te komen. Christina bedacht de smoes, dat zij nog twee laarsjes in de woning had laten staan.

Bij het huis aangekomen belden zij aan en Leentje deed open. Het verhaal van de vergeten laarsjes werd afgestoken. Eenmaal binnen richtten Jut en Christina een bloedbad aan; het dienstmeisjes en de weduwe werden met messteken om het leven gebracht. Als de bliksem gaan de twee op zoek naar juwelen en waardepapieren. Als de buit binnen is, verlaten zij onder luid gekef het pand.

Christina en Hendrik trouwden. Drie jaar lang wisten zij uit handen van justitie te blijven. Totdat ... kelner Jut klaarblijkelijk van zijn werk zijn hobby had gemaakt. In een dronken bui verluide hij zich en het paar werd gearresteerd. Jut kreeg een levenslange tuchthuisstraf opgelegd; zijn Christina moest twaalf jaar het tuchthuis in.

Een kermisexploitant bedenkt niet veel later een attractie met de naam *kop van Jut*, waarop de mensen met mokerslagen hun woede kunnen afreageren. Later krijgt *kop van Jut* ook de betekenis 'zondebok' (degene die, net als de kermisattractie, de klappen krijgt).

Door de moord was de Bogt van Guinea zo negatief in het nieuws gekomen, dat de naam in 1873 werd veranderd in Huygenspark (later Huijgenspark). Maar er is daar nog altijd een steegje, dat de naam Bocht (de g werd ch) van Guinea draagt.

Vitaal

Tekst en foto: Mieke Geursen

Als ik Kees Spaans bel met de vraag of ik hem voor 'Vitaal' mag interviewen, ontstaat er een Babylonische spraakverwarring. "Ik ben daar niet de geschikte persoon voor; ik ben niet zo'n schrijver." Hilariteit als ik hem vertel dat ik schrijf en hij 'slechts' praat!!

Op een van de mooie lenteachtige dagen van begin maart zit ik zeshoog in Leidschendam tegenover Kees en zijn vrouw Lida in hun mooie zonnige appartement. Kees wordt in april 80 jaar, en eerlijk is eerlijk, dat geef je hem niet (trouwens ook Lida – al ruim 56 jaar zijn vrouw – niet). Kees is geboren en getogen in Scheveningen als eerste in een gezin met drie kinderen. Hij heeft nog een jongere broer en zus.

Zijn vader was assistent-geoloog bij Shell en zwierf in die hoedanigheid over de hele wereld. Ondanks haar zwakke gezondheid zorgde moeder voor de kinderen. Zij werd 66, vader daarentegen 90!

Hoogtepunt: keuring van de RollsRoyce van Anton Drees

Na de Mulo gaat Kees werken. Hij start bij een Ford-dealer. In de avonduren behaalt hij zijn automonteursdiploma's. Na anderhalf jaar solliciteert hij bij de ANWB en gaat hij aan de slag in de garage aan de Schelpkade bij Jan Ham. In 1960 moet hij 21 maanden in militaire dienst en krijgt hij 'ontslag met terugkeergarantie'. Halverwege '62 keert hij terug in de Technohal en schopt het daar al snel tot Techno-chef. Een bijzondere, maar tevens drukke tijd. Soms meer dan 100 auto's per dag worden er samen met 35 collega's gekeurd in een hal met enorm veel machinelawaai. Van Arbo en gehoorbescherming is dan nog geen sprake! Het keuren van de Rolls Royce van Anton Drees ervaart hij nog steeds als een memorabel hoogtepunt uit die tijd.

Via Stafbureau Autokeuringen/ Kwaliteitsbeheer – de periode waarin hij mede verantwoordelijk is voor het opzetten en ontwikkelen van de caravankeuringen – wordt hij uiteindelijk schade-expert bij Expertise Motorvoertuigen. Hiervoor moet hij in de avonduren wederom aan de studie om de benodigde deelcertificaten te halen. Als schade-expert verricht hij expertises door heel Nederland, wat betekent dat hij vroeg op pad gaat en pas laat weer thuis is. En dan moet het rapport nog opgemaakt worden. Kortom, lange dagen!

Lang leve de VUT

Na 40 jaar ANWB gaat Kees in september 1999 met de VUT! "Het grote genieten van de vrijheid", volgens Kees. En dat doet hij nog steeds, samen met Lida. Ze hebben een siertuintje met een klein huisje op een volkstuintencomplex. Minstens twee dagen in de week onderhoudt Kees zijn tuin (zijn privé-sportvereniging) en in het weekend genieten ze er samen van.

Naast fietsen en lezen wordt er veel geklaverjast (KVS'71). Maar ook jeu-de-boules is een favoriete bezigheid.

Hiervoor is Kees zelfs de organisator voor de jaarlijkse toernooien! "Zo jammer dat dit allemaal nu niet door kan gaan door de pandemie. Hoewel ik mij nog steeds niet verveel, mis ik al die sociale contacten enorm", bekent Kees.

Overdag staat vaak de radio aan. Muziek uit de fifties, sixties en seventies zijn favoriet. 's Avonds gaat de TV aan voor het journaal en talkshows om op de hoogte te blijven van het wereldnieuws en actualiteiten. Maar voetbal-, wiel- en schaatswedstrijden worden zeer beslist niet overgeslagen. Die worden soms tegelijkertijd op zowel de l-pad als de TV bekeken om vooral niets te missen! Voor de innerlijke mens wordt ook goed gezorgd; dagelijks een vers bereide maaltijd. "En echt niet alleen de Hollandse pot hoor", vult Lida aan. Een glaasje wijn of een biertje erbij wordt ook niet versmaad.

Kees rijdt nog steeds auto, maar geen auto-caravanvakanties meer om naar Zuid-Frankrijk en Spanje te rijden, zoals ze dat tot een paar jaar geleden nog deden. Zodra het weer kan gaan ze voor een tweede keer mee met een georganiseerde stedenexcursie busreis. Daar kijken ze weer wel naar uit!

'Geen overdaad maar het glas is halfvol'

Pensioen & Zorg

Evenwicht

Op een algemene vergadering van de Koepel Gepensioneerden of haar voorganger NVOG leer je nog eens wat. En soms wat anders dan je denkt. Zo was er een gepensioneerde huisarts uit Groningen die namens een Stichting over oud worden een pleidooi hield om maar één glaasje wijn te drinken in plaats van twee of meer. Vanwege de gezondheid. En, zo voegde ze er aan toe, dat flesje wijn mag dan wel wat duurder zijn. Dat zorgde voor evenwicht in de economie en een goede balans in je lichaam. Ook was er een vrouwelijke hoogleraar die er voor pleitte om elke dag een minuut op één been te staan. Zij deed dat bij het tandenpoetsen. Op zich handig want op de moderne elektrische tandenborstel zit een timer. Maar gewoon tellen tot zestig gaat ook en dat bevalt me wel zo goed. Deze oefening is lastiger dan je denkt. Maar oefening baart kunst en waarachtig, het lukt aardig. Het verhoogt de balanceerkunst en als neveneffect blijkt het goed te zijn voor mijn rug. En bij de keuring voor het rijbewijs heb je er profijt van. Bij die keuring was destijds tien tellen op het ene been staan geen probleem, maar het andere ...?

Balanceerkunst

Bij pensioenen wordt het ook steeds meer een balanceerkunst. Er ligt een pensioenakkoord op hoofdlijnen, maar meer en meer blijkt dat echt een akkoord op hoofdlijnen. Want hoe kom je van het ene systeem in het andere, zonder dat er opgebouwd pensioen verloren gaat. Deze overgang staat inmiddels bekend als 'invaren'. In plaats van wijn en tandenborstels is dat invaren nu het hoofdthema bij Algemene Vergaderingen van Gepensioneerden. En dat is lastig. De overgang vraagt om een eerlijke verdeling. Maar wat is eerlijk? Je hebt te maken met oudere werkenden, jonge werkenden, gepensioneerden en ook nog 'slapers'. Slapers zijn degenen die een beperkt aantal jaren bij een werkgever hebben gewerkt en daarna zijn overstapt naar één of meer andere werkgevers. De opbouw van die diverse groepen verschilt per pensioenfonds. Om het nog wat ingewikkelder te maken speelt de indexatie ook nog een rol. Er zijn pensioenfondsen waar het pensioen de laatste jaren niet of nauwelijks is aangepast aan de kosten van levensonderhoud. Er zijn ook fondsen waarbij dat wel is gebeurd. Wat dat betreft had u beter bij een bank kunnen gaan werken dan bij de ANWB. Of dat een leukere baan was geweest laat ik maar even in het midden.

Evenwichtig

In de komende jaren moet worden gezocht naar criteria om bij het invaren in het nieuwe systeem een evenwichtige overgang te bereiken. Die criteria kun je maar beter niet aan politici overlaten. Bij een pensioendebat begin maart bleek de kennis van pensioenen bij politici niet erg groot. Dat debat woonde ik digitaal vanuit de huiskamer bij. Daar bleek dat ze

één onderwerp bij de rijlessen goed hadden onthouden, namelijk afstand houden, afstand houden en afstand houden. Met een enkele uitzondering daargelaten, werd het nimmer concreet. Maar over een ding waren ze het wel eens. Ook niet zo moeilijk, want als er ergens zaken wat lastig zijn, is het instellen van een commissie een probaat middel om het onderwerp even op afstand te zetten. Dus ook hier. De ouderenorganisaties ANBO, KBO-PCOB en de Koepel Gepensioneerden hadden al eerder een voorstel gedaan om een onafhankelijke commissie in te stellen om tot evenwichtige criteria te komen. Dat voorstel werd tijdens het debat omarmd.

Kortom. De uitwerking van het pensioenakkoord zal nog veel tijd vergen. Als invoerdatum wordt gesproken over 2026. Maar er moet bij de pensioenfondsen veel werk worden verzet. In de tussentijd wordt er op aangedrongen dat er geen kortingen op de pensioen komen. Op dat punt is er de afgelopen twee jaar al water bij de wijn gedaan. Iets meer water zou veel rust geven. Maar zo links en rechts worden de geluiden van stijgende rentes ook luider. Als de lange termijnrentes inderdaad iets hoger worden, lost dat kortingsprobleem zich vanzelf op. Maar de kans op een kostenstijging van levensonderhoud wordt ook groter. Al met al blijft het afwachten.

Zorgen voor het onverwachte

In het dagelijkse leven sta je er eigenlijk nooit bij stil. Alles gaat gewoon zijn gangetje en iedereen weet wat hij of zij moet doen. Tot het mis gaat. Bijvoorbeeld als er een partner overlijdt. Of als een alleenstaande niet meer thuis kan wonen. Dan komen er vragen als; waar zit de kraan om bij koude winters de waterleiding naar de buitenkranen af te sluiten. En hoe zit het met de diverse groepen voor de elektriciteit in de meterkast. En met welke bedrijven zijn er onderhoudscontracten afgesloten, zodat u ze rustig kunt (laten) bellen als er iets kapot gaat. En dan nog iets simpels als de vraag hoe een afstandsbediening werkt. Tenminste ... mijn schoonvader had destijds voor de diverse tv- en audiosystemen drie afstandsbedieningen. Hij kon er mee overweg en vond het simpel. Voor mij was het erg lastig!

Nu ik door het overlijden van mijn vrouw alleenstaand ben, ben ik daar eens over gaan nadenken. Eigenlijk zijn er veel dingen die je op de automatische piloot doet. Maar stel je eens voor hoe een ander, die tijdelijk in je huis woont, zich moet behelpen. Wensen voor later kun je voor een deel opnemen in een levenstestament. Maar voor de huiselijke dingen is een beschrijving van bestaande zaken erg handig. Dus ben ik begonnen aan een huisvademecum. Ideetje?

*Beno Koens
bkoens@hetnet.nl*

Ledensecretariaat

Personalia per 11 maart 2021

Nieuwe leden (aspirant)

Dhr. G.J. (Jaap) van Kempen uit Saint-Hellier, Frankrijk, ex-Manager leden-/kampeerreizen, Rijopleiding en directeur ANWB-golf, Regio Buitenland
Dhr. M.R. (Michel) Ponsen uit Breda, ex-Wegenwacht, Regio Breda

Verhuisd

Mw. T.M. Vogelaar, van Woerden (Regio 59) naar Voorburg
Dhr. M.A.M. Conings, van Goes (Regio 62) naar Sittard
Mw. J. Nool-van der Laan van Heerenveen (Regio 89) naar Nieuwkoop
Mw. H.J.H. Sanders-Hendrickx binnen Echt
Dhr. A.D. Sanrodji binnen Den Haag
Dhr. P.S. Blom van Hoogeveen (Regio 86) naar Ede
Mw. R. Nootboom-Brus van Arnhem (Regio 80) naar Dordrecht
Dhr. D.G. Mos, van Bellingwolde naar Assen

Overleden

Dhr. J.P.M. Zuiderwijk uit Zoetermeer, overleden begin januari 2020, echtgenoot van mw. H.M.J. Zuiderwijk-Bosman
Mw. F. Bos- Fros uit Zoetermeer, overleden 27 maart 2020, echtgenote van dhr. M.A.G. Bos
Mw. J.C.M. Soudan-Redegeld uit Leiden, overleden 21 januari 2021, echtgenote van dhr. C. Soudan

Overleden en uitgeschreven

Mw. E.A. Jansen-Du Burck uit Den Haag, overleden 9 september 2020
Dhr. C. Marijnus uit Zoetermeer, overleden 8 november
Dhr. W.J. Geerlings uit Monnickendam, overleden 30 november
Dhr. H. Meijer uit Zoetermeer, overleden 3 december
Dhr. J.W. Boersen uit Leidschendam, overleden 24 januari 2021
Dhr. J. Overduin uit Den Haag, overleden op 14 februari 2021
F.F. Roumimper uit Purmerend, overleden op 4 maart 2021

Regio

99
71
26
77
32
77
47
80
60
92

Opgezegd en uitgeschreven

Dhr. L. van der Woude uit Esche, Duitsland
Dhr. G.J. Boot uit Leerdam
Mw. D.F.C.M. Ovaa-van der Veen, uit Den Haag
Dhr. E.J. Hütte uit Ommen
Mw. A.T.S. Moerel-Stroo uit Berkel en Rodenrijs
Mw. A. van Scherpenzeel-van Laar uit Veenendaal
Mw. G. Vallenduuk-Visser uit Sassenheim
Mw. M.F.J.E. van Amelsfoort uit Boxtel
Mw. A.L.E. Olland-Verkade uit Wassenaar
Mw. J.M. Feenstra-Kluppel uit Den Haag
Mw. C.B. Stevens-Stam uit Den Haag
Dhr. J. Brouwer uit Sushuisterveen

Regio

99
60
47
86
35
56
20
74
47
41
41
89

Van het Ledensecretariaat

Een nieuw jaar, een nieuw begin, nieuwe kansen ... we hopen dat de mutaties in het ledenbestand een positievere lijn zullen geven in 2021 dan uit de lijst hiernaast blijkt. Iedereen hoopt dat in 2021 toch weer wat meer fysieke contacten mogelijk mogen zijn. De excursies tot en met juli zijn inmiddels noodgedwongen geannuleerd. Het coronavirus houdt ons nog steeds stevig in zijn greep.

Ook de Algemene Ledenvergadering is schriftelijk c.q. digitaal 'gehouden', zoals u hebt gezien. Zowel voor u als voor ons een geheel nieuwe ervaring.

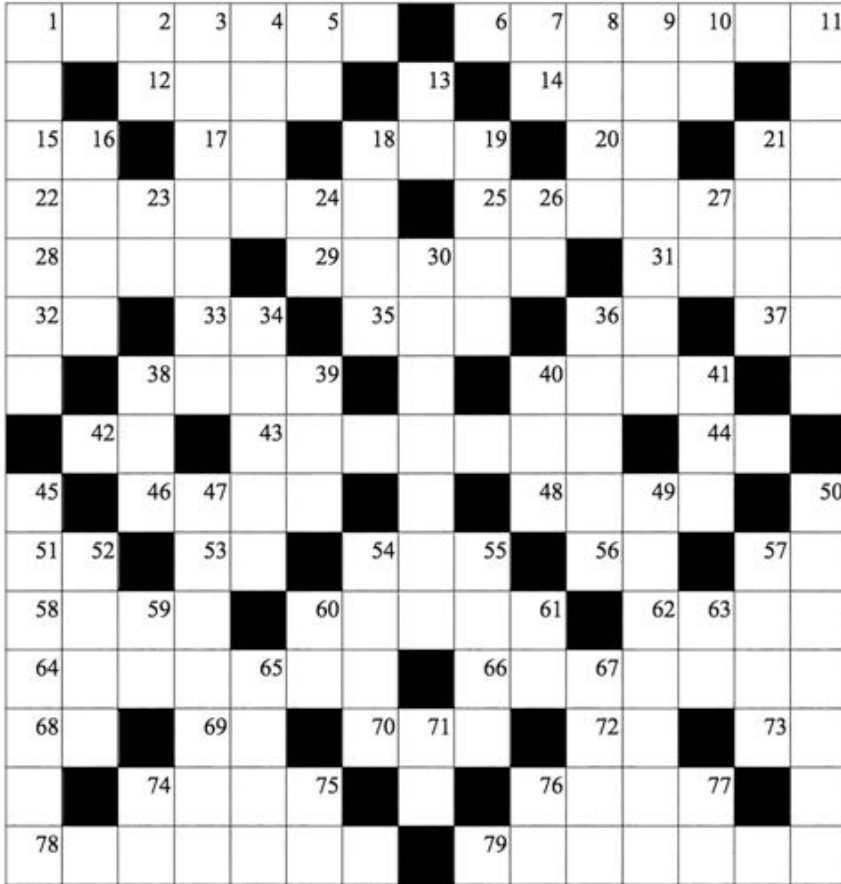
Een klein puntje uit de Algemene Ledenvergadering wil ik toch even aanstippen. Zoals u in de papieren voor de Algemene LedenVergadering heeft kunnen lezen, leg ik mijn bestuursfunctie van de VG-ANWB met als aandachtsgebied Ledensecretariaat met ingang van 31 maart neer.

Ik ben blij dat ik aan Jos Vroomans deze bestuursfunctie mag en kan overdragen. Maar Jos kan naast zijn functie van webbeheerder en systeembeheerder niet al mijn taken overnemen. Er zal dus een herverdeling van taken moeten plaatsvinden, waarover wij met het bestuur en collega's Maritza, Agnes en Ellen, zullen gaan beraden. Tot die tijd blijf ik op de achtergrond aanwezig.

Voor de Buitenband blijf ik de column Vitaal schrijven en u zult mij daarnaast nog vaker binnen de VG als vrijwilliger tegenkomen!

Mede namens Jos, Agnes, Maritza en Ellen,

Mieke Geursen

© ruiterpuzzels.nl

47	44	43	6	24	40	58	13	78	22	61	66	2	42	71
----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----	----

De oplossing van de kruiswoordpuzzel uit het winternummer 2020 luidt:

SNEEUWBUI

Wij hebben 54 inzendingen ontvangen, waarvan 1 per post en 53 per e-mail.

De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden op 13 maart jl. De winnaar is geworden:

De heer H. van der Velde te Groningen. Van harte gefeliciteerd!

De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaukaart ter waarde van € 25,- zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 31 mei 2021.

Hans Middelraad

Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn

of per e-mail naar: puzzel@vg-anwb.nl

Horizontaal

1 Naam van een der Nederlandse koninginnen
6 map met gegevens 12 hoofddeksel
14 beweging van het lichaam op muziek
15 ondernemingsraad (afk.) 17 en dergelijke (afk.)
18 paar 20 stichting (afk.) 21 wiskundig getal
22 eethuis 25 ergens blijven tot iemand komt
28 indien 29 vensters 31 dokter
32 voegwoord 33 uitgave (afk.) 35 lende
36 muzieknoot 37 Selenium (symbool) 38 soort portemonnee
40 betaalmiddel 42 gewicht (afk.) 44 voorzetsel
46 kleur 48 landelijke selectie- en opleidingsinstituut
politie (afk.) 51 klein kind 53 daar 54 atmosfeer (afk.)
56 tegenover (afk.) 57 Titaan (symbool) 58 golfstok
60 naam van opera- en concertgebouwen
62 vreemde 64 ladekast 66 vermaak 68 Hare Majesteit (afk.)
69 echtgenoot van (afk.) 70 onderricht 72 circa (afk.)
73 dag van de week (afk.) 74 peulvrucht 76 online "praatje"
78 soort kous 79 kostuum.

Verticaal

1 Vaak gegeven geschenk bij bezoek, feesten e.d.
2 uitroep van verwondering 3 testen 4 verstand
5 idem (afk.) 7 Nederduits (afk.) 8 aflevering (Lat. afk.)
9 traktatie 10 manuscript (afk.) 11 koningsdochter
13 edelgas (symbool) 16 schoon 18 dierenverblijf
19 getal 21 vinnige klap 23 teletekst (afk.)
24 nummer (afk.) 26 Algemeen Nederlands (afk.)
27 Turkije (in internetadres) 30 drom 34 feestelijke maaltijd
36 viering 38 omroeporganisatie (afk.) 39 stoot
40 schelle kreet 41 eierschaal 45 in luide klanken
uiting geven aan vreugde 47 karaktertrek
49 oorsprong 50 feest 52 gebogen 54 historisch
bevoorrechte maatschappelijke stand 55 soort hondje
57 stap 59 voorzetsel 60 overdosis (afk.) 61 Nederland (afk.)
63 luitaard 65 ongedeeld voorbereidend wetenschappelijk onderwijs (afk.)
67 nagalm 71 boom 74 etage (afk.) 75 technische universiteit (afk.)
76 centimeter (afk.) 77 metaal (symbool).

Thuisblijven Hemel of hel?

We zitten al een jaar in lockdown. Was dat allemaal kommer en kwel of heeft u hilarische momenten beleefd? Vertel het ons ... dan vertellen wij het door in de Buitenband. We zetten er alleen uw naam en leeftijd bij, als u die natuurlijk verklapt.

Het mailadres is:

buitenband@vg-anwb.nl

